

“ନିର୍ଗନ୍ତବ୍ୟ ହୁଅ, ଅମର ହୁଅ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ଅତି ସ୍ନେହୀ, ଆରମ୍ଭ ସମୟରୁ ଯଦୁର ସ୍ୱାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ, ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ଆସିଥିବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ରୂପୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ନିର୍ଗନ୍ତବ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ହୋଇ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ଆଜି ସ୍ନେହୀ, ସହଯୋଗୀ, ଅଟଳ, ଅଟଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ନିର୍ଗନ୍ତବ୍ୟ ସର୍ବଜନଙ୍କରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷୟରେ ଉତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ନିର୍ଗନ୍ତବ୍ୟ ତ ବରତତମାନର ପୁରୁଣା ଜୀବନରେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ବିଜୟର ଅନୁଭବ କରାଇ ଚାଲିବ । ତେଣୁ “ନିର୍ଗନ୍ତବ୍ୟ”ର ଏବଂ “ଅମର ଭବ”ର ବରଦାନ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିଥାଉ । ଆଜି ବିଶେଷ କରି ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ କାଳର ଅନୁଭବୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମନେ ପକାଇବାର ବନ୍ଧନ ଏବଂ ସ୍ନେହର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିର୍ଗନ୍ତବ୍ୟ ରଖିଥିବାରୁ ଅଭିନନ୍ଦନ! ଗୋଟିଏ ପଟେ ଯଦୁର ଅର୍ଥାତ୍ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର କିଲା ବା ଦୁର୍ଗର ଯେଉଁମାନେ ସବୁ ମୂଳଦୁଆ ସଦୃଶ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସମମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଟେ ତୁମେ ଅନୁଭବୀ ଆଜି ଆତ୍ମାମାନେ ଯିଏକି ଏହି ଦୁର୍ଗର କାନ୍ଧର ପରଥମ ଇଟା ଅଟ । ମୂଳଦୁଆ ମଧ୍ୟ ସମମୁଖରେ ଅଛି ଏବଂ ଆଜି ଇଟାମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆଧାର ଉପରେ ଏହି ଦୁର୍ଗ ମଜବୁତ ଭାବରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ବିଶ୍ୱ ର ଛତରଛାୟା ହୋଇପାରିଛି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେପରି ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସ୍ନେହରେ “ଜୀ ହଜୁର” କହି “ହାଜର” ହୋଇ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ସେହିଭଳି ସର୍ବଦା ବାପଦାଦା ଏବଂ ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସର୍ବଦା ଜୀ ହାଜିର କରିଚାଲିଆଅ ସେଥିରେ କେବେହେଲେ ନିଜର ବ୍ୟସ୍ତ ମନମତ ବା ପରମତ ମିଶାଅ ନାହିଁ । ହାଜିର ହଜୁରଙ୍କୁ ଜାଣି ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଉଡ଼ିଚାଲ । ବୁଝିପାରିଲ? ଆରହା ।

ମଧୁବନ-ନିବାସୀ ମାନଙ୍କୁ ସେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଇ ବାପଦାଦା କହିଲେ : - ଆରହା, ବିଶେଷ କରି ମଧୁବନ-ନିବାସୀ ମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ । ସିଦ୍ଧି ସାରା ନିଜର ମଧୁରତାର ଗୁଣ ଏବଂ ଅକ୍ଲାନତ ସେବା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ସର୍ବ ପରଥମେ ସାରା ସିଦ୍ଧିର ନିମିତ୍ତ ସେବାଧାରୀ ବିଶେଷ ମଧୁବନ-ନିବାସୀ ମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ । ମଧୁବନ ତ ହେଉଛି ମଧୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁରତାର ସ୍ୱାଧୀନ । ତେଣୁ ମଧୁରତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହୀ କରିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଚାହେଁ ହଲ୍ରେ ବସିଥାଅ, ଚାହେଁ ଚାଲିଯାଇଥାଅ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ବାପଦାଦା ସେବାର ବିଶେଷ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଦା “ଅଥକ ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଲାନତ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ”, “ମଧୁର ସ୍ୱ ଭାବଯୁକ୍ତ ହୁଅ” ର ବରଦାନ ଦ୍ୱାରା ବଢ଼ିଚାଲ ଏବଂ ଉଡ଼ିଚାଲ ।

ଅବସ୍ତୁକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷାତ

୧. ଅବହେଳା ପଶିଆ ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ବଳତା ଆସିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଆଲରଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସଜାଗ ରୁହ - ସମସ୍ତେ ସଙ୍ଗମୟୁଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା! ସଙ୍ଗମୟୁଗର ବିଶେଷତା କ’ଣ ଯାହାକି କୌଣସି ବି ଯୁଗରେ ନାହିଁ? ସଙ୍ଗମୟୁଗର ବିଶେଷତା ହେଲା ପରଥମେ ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ଗୋଟିଏର ପଦମଗୁଣା ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ ଏହି ଜନମରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ମିଳୁଛି ନା । ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସାହସ ରଖୁଛ ତେବେ କେତେ ସମୟ ପର୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଯାଉଛି! ଯଦି ଜଣଙ୍କର ବି ସେବା କରୁଛ ତେବେ ଖୁସି କେତେ ମିଳୁଛି! ତେଣୁ ଏକ ପଦମଗୁଣା ପ୍ରାପ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ଏହି ସଙ୍ଗମୟୁଗରେ ହିଁ ମିଳୁଛି । ତେବେ ତାଜା ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ତାଜା ଫଳ ଖାଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟ । ଦୁର୍ବଳ ତ ନୁହେଁ ନା । ସମସ୍ତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟ । ଦୁର୍ବଳତାକୁ କେବେବି ଆସିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କେହି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଦୁର୍ବଳତା ଆସେ ଆସେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦା ସର୍ବଦା ଶକ୍ତି ମିଳି ଚାଲିଛି, ତେଣୁ ଦୁର୍ବଳ କିପରି ହେବ । ଦୁର୍ବଳତା ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । କେବେ କେବେ ଭୁଲ୍ରେ ଆସିଯାଉଛି କି? ଯେତେବେଳେ କୁମ୍ଭକରଣ ନିଦ୍ରାରେ ଅବହେଳା ବଗତଃ ଶୋଇ ପଡୁଛ ସେତେବେଳେ ଆସି ଯାଇପାରେ, ନଚେତ୍ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ତ ସଜାଗ ରହିଛ ନା । କ’ଣ ବେପରୁଆ ଅଛ କି? ସମସ୍ତେ ସଜାଗ ଅଛ ତ? ସର୍ବଦା ସଜାଗ ରହୁଛ ତ? ସଙ୍ଗମୟୁଗରେ ବାବା ମିଳି ଯାଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁକିଛି ମିଳି ଯାଇଛି । ତେଣୁ ସଜାଗ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ରହିବ ନା । ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇ ଚାଲିଥିବ ସେମାନେ କେତେ ସଜାଗ ରହୁଥିବେ! ଦୁନିଆର ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ଯେହେତୁ ବ୍ୟବସାୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି ତେଣୁ ସେମାନେ ସଜାଗ ରହୁଥିବେ, ନା ଅବହେଳା ପଶିଆରେ ରହୁଥିବେ? ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ କେତେ

ପ୍ରାପ୍ତି ମିଳୁଛି! ତେଣୁ ବେପରୁଆ କିପରି ହୋଇପାରିବ? ବାବା ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ସର୍ବଶକ୍ତି ସାଥୀରେ ଥିବ ତେବେ ଅବହେଳା ପଶିଆ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସଦା ହୁଏଆର ଏବଂ ସଦା ଖବରଦାର ରୁହ ।

ସୁ.କେ. ଅର୍ଥାତ୍ ଲଂଲଣ୍ଡକୁ ତ ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ଓ.କେ. କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯିଏ ଓ.କେ. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଲକୁଲ୍ ଠିକ୍ ରହୁଥିବ ତେବେ ସେ ସଜାଗ ଅବସ୍ଥାରେ ତ ନିର୍ଗତ ରହୁଥିବ ନା, ତେବେ ତ ଓ.କେ. ରହିପାରିବ । ଯେହେତୁ ମୂଳଦୁଆ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେଥିପାଇଁ ଯିଏବି ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ସବୁ ବାହାରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ବାପଦାଦା ଅଥବା ବରହମାବାବା ଅତି ସନ୍ଦେହର ସହିତ ଲଂଲଣ୍ଡର ରାଜଧାନୀ ଲଣ୍ଡନର ପ୍ରଥମ ମୂଳଦୁଆ ପକାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ସ୍ଥାନ ବରହମାବାବାଙ୍କର ବିଶେଷ ଗେହଲୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟ । କର୍ମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଫଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହିଭଳି ଲାଗୁଛି ନା । ନା ମେହନତ ଲାଗୁଛି? ନାଚି-ନାଚି, ଗାଇ-ଗାଇ, ଫଳ ଖାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଏମିତି ବି ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନା । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସୁ.କେ. ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଓ.କେ. ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜର ଏହି ଉପାଧିକୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିଥିବ ଓ.କେ. । ଏହା କେତେ ବଢ଼ିଆ ଉପାଧି! ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସବୁବେଳେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଓ.କେ. ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ ଏବଂ ଅନୁସମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା, ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଓ.କେ. ସ୍ଥିତିରେ ରଖିବ । ଏହି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ନା! ଆଚ୍ଛା । ସେବାର ସୌକ ମଧ୍ୟ ଭଲ ରଖିଛି । ଯେଉଁମାନେ ବି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରୁ ବି ଆସିଲ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ତୀବ୍ର, ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ ଏବଂ ଉଡ଼ିବା ବାଲା ଅଟ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଖୁସିରେ କିଏ ରହୁଛି? ନିଶାର ସହିତ କୁହ ମୁଁ! ଖୁସି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଅଛି କ'ଣ? ଖୁସି ହେଉଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଭୋଜନ । ଭୋଜନ ବିନା କିପରି ଚାଲିବ । ଯେହେତୁ ଚାଲୁଛି ତେଣୁ ଭୋଜନ ନିର୍ଗତ ମିଳୁଛି ତେବେ ତ ଚାଲୁଛି ନା । ତୁମର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଦେଖ, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତିନି ପାଦ ପୁଥିବା ମିଳିବା ବଡ଼ କଥା ଲାଗୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବେ କ'ଣ ଲାଗୁଛି? ସହଜ ଲାଗୁଛି ନା! ତେଣୁ ଲଣ୍ଡନ କମାଳ କରିଛି ନା । (ଏବେ ତ ୫୦ ଏକର ଜମି ମିଳି ଯାଇଛି) ତେବେ ସାହସ ଦେବାବାଲା ଏବଂ ସାହସ ରଖିବାବାଲା ଉଭୟ ବହୁତ ଭଲ । ଦେଖ, ଯଦି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମଗୁଣ ଲାଗି ନଥାନ୍ତା ତେବେ କିପରି ହୋଇଥାନ୍ତା । ତେଣୁ ସୁ.କେ.ର ସବୁ ପିଲାମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସହଯୋଗର ଆତ୍ମଗୁଣ ଲାଗିବାରେ ବାହାଦୁର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

୨. ନିଜର ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ହୁଅ ।

ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ଅନୁଭବ କରୁଛ? ନା କିଛି କିଛି ଚିନ୍ତା ରହୁଛି? କାହିଁକିନା ବାବା ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଦାୟିତ୍ୱ ର ଚିନ୍ତା ତୁମେ କାହିଁକି କରୁଛ? ଏବେ କେବଳ ତୁମର ଗୋଟିଏ ହିଁ ଦାୟିତ୍ୱ , ତାହା ହେଲା ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଚାଲିବା । ତାହା ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଚାଲିବ, ଏକୃତ ଆ ନୁହେଁ ତେଣୁ ତୁମର ଚିନ୍ତା କ'ଣ? କାଲିକୁ କ'ଣ ହେବ - ଏକଥା ଚିନ୍ତା ଅଛି କି? ଚାକିରୀର ଚିନ୍ତା ଅଛି କି? ଦୁନିଆରେ କ'ଣ ହେବ - ତା'ର ଚିନ୍ତା ଅଛି କି? କାହିଁକିନା ଜାଣିଲ ଯେ ଯାହା ବି ହେବ ଆମ ପାଇଁ ସବୁ କିଛି ଭଲ ହିଁ ହେବ । ଏହି ନିର୍ଗତ ଅଛି ନା । ନିର୍ଗତ ପକ୍କା ଅଛି, ନା କେବେ କେବେ ହଲ୍‌ଚଲ୍ ହେଉଛି? ଯେଉଁଠାରେ ନିର୍ଗତ ପକ୍କା ରହିଛି ସେଠାରେ ନିର୍ଗତ ସାଥୀରେ ବିଦୟ ମଧ୍ୟ ସୁନିର୍ଗତ ଅଟେ । ଏହି ନିର୍ଗତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା - ବିଦୟ ହୋଇକରି ରହିଛି । ନା, କେବେ କେବେ ଭାବୁଛି କିଏ ଜାଣେ ହେବ କି ନାହିଁ? କାହିଁକିନା ତୁମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପର ବିଦୟା ଅଟ ଏବଂ ସର୍ବଦା ରହିଥିବ, ତୁମର ଏହି ସ୍ୱାମୀଗୁଡ଼ିକୁ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଦେଖୁଛି ନା । ତେଣୁ ଏତିକି ନିର୍ଗତ ଅଛି ଯେ ଆମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପର ବିଦୟା ଆତ୍ମା । ଏତିକି ନିର୍ଗତ ଅଛି ତ? କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଥିଲ, ନା ଆଉ କେହି ଥିଲେ? ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହିକଥା ମନେରଖ ଯେ ଆମେ ନିର୍ଗତରୂପେ ବିଦୟା ରତନ ଅଟୁ । ଏଭଳି ରତନ ଯାହାଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଅତି ଖୁସିର କଥା ନା? ବହୁତ ମଜାରେ ରହୁଛି ନା । ଏହି ଅଲୌକିକ ଦିବ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମର ଏବଂ ନିଜର ମଧୁବନ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ।

୩. ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ଏଭଳି ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରୁହ ଯାହାକି କେହି ଅଲଗା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସମସ୍ତେ ସବୁ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ତ? ଯିଏ ସର୍ବଦା ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରହିଥାଏ ତାକୁ କେହିବି, କେବେବି ଅଲଗା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ତ ଅନେକଥର ଯୁଗଳ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛ ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ରହିବ । ଏହିକଥା ପକ୍କା ଅଟେ ନା? ତେଣୁ ଏତିକି ମଜବୁତ ଭାବରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରୁହ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସମ୍ପୃତିରେ ରଖ ଯେ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଯୁଗଳ ସ୍ୱ ରୂପରେ ରହିଥିଲୁ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛୁ ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଯୁଗଳ ସ୍ୱ ରୂପରେ ରହିବୁ । କାହାର ବି ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯାହାକି ଅନେକ ଥର ରହି ଆସିଥିବା ଯୁଗଳ ସ୍ୱ ରୂପକୁ ଅଲଗା କରିପାରିବ । ତେବେ ସନ୍ଦେହର ଚିହ୍ନ କ'ଣ ହେଲା? (ଯୁଗଳ ସ୍ୱ ରୂପରେ ରହିବା) କାହିଁକିନା, ଶାରୀରିକ ହିସାବରେ ତ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ମଧ୍ୟ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଅଲଗା ରହିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ୁଛି । ସନ୍ଦେହ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ କେଉଁଠି ଅଲଗା ହୋଇ ରହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ଶରୀରର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ କେଉଁଠାରୁ ଯାଇ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚି ପାରିବ! ଏହା ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଯୋଡ଼ି । ପରମାତ୍ମା ତ କେଉଁଠି ଥିଲେ ବି ସତ୍ତ୍ୱର ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରହି ପ୍ରୀତିର ରୀତି ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ।

ସମସ୍ତେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, “ମେରା ବାବା” । ନା କହୁଛନ୍ତି “ତେରା ବାବା”? ସମସ୍ତେ କହିବେ ମେରା ବାବା! ତେବେ ମୋର ବୋଲି କାହିଁକି କହୁଛ? ଅଧିକାର ଅଛି ବୋଲି ତ କହୁଛନା । ସ୍ତନେହ ମଧୁ ଅଛି ଏବଂ ଅଧିକାର ମଧୁ ଅଛି । ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ତନେହ ଥାଏ ସେଠାରେ ଅଧିକାର ମଧୁ ଥାଏ । ଅଧିକାରର ନିଶା ଅଛି ନା । କେତେ ବଡ଼ ଅଧିକାର ମିଳିଛି! ଏତେ ବଡ଼ ଅଧିକାର ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ ମଧୁ ମିଳିବ ନାହିଁ । କୌଣସି ବି ଜନ୍ମରେ ଏଭଳି ପରମାତ୍ମ ଅଧିକାର ମିଳି ନଥାଏ । ଏଭଳି ପରାପତ୍ତି କେବଳ ଏହିଠାରେ ହିଁ ମିଳୁଛି । ପରାବଧ୍ୟ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧୁ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ପରାପତ୍ତିର ସମୟ ଏବେ ହିଁ ଅଟେ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ପରାପତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ସେହି ସମୟରେ କେତେ ଖୁସି ଲାଗିଥାଏ! ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରାପତ୍ତି ହୋଇଯିବା ପରେ ତାହା ପୁଣି ସାଧାରଣ କଥା ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପରାପତ୍ତି ହୋଇଗଲାଥାଏ ସେହି ସମୟର ନିଶା ଏବଂ ଖୁସି ଅଲୌକିକ ହୋଇଥାଏ! ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ଖୁସି ଏବଂ କେତେ ନିଶା ରହୁଛି! କାହିଁକିନା ଦାତା ମଧୁ ବେହଦର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପରାପତ୍ତି ମଧୁ ବେହଦର କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କାହାର ମାଲିକ ହେଉଛ ହବ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସୀମିତର ନା ଅସୀମିତର? ତିନିଲୋକକୁ ନିଜର କରି ଦେଉଛ ନା । ମୂଳ ବତନ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବତନ ତ ଆମର ଘର ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନବତନ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସାକାର ଦୁନିଆରେ ତ ଆମର ରାଜ୍ୟ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି । ତେବେ ତିନିଟିଯାକ ଦୁନିଆର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛ! ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କହିବ - ଆମେ ସବୁ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା । ଏବେ ବି କୌଣସି ଅପରାପତ୍ତି ଅଛି କି? ତେଣୁ ଏବେ କେଉଁ ଗୀତ ଗାଉଛ? (ଯାହା ପାଇବାର ଥିଲା ତାହା ପାଇଗଲୁ) ଏବେ ଆଉ କିଛି ପାଇବା ପାଇଁ ବାକି ନାହିଁ । ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛ ନା? ନା କିଛି କିଛି ଅପରାପତ୍ତି ମଧୁ ଅଛି, ଟଙ୍କା ପଇସା ଦରକାର, ଘର ଦରକାର....! ନେତା ହେବାର ଆସନ ଦରକାର? କିଛି ବି ଦରକାର ନାହିଁ କାହିଁକିନା ଯଦି ବି ନେତା ହେବାର ଆସନ ମିଳିଯାଏ ତେବେ ବି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମଧୁ ଭରଷା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଜନ୍ମର ଗୁଣ୍ଡାରେଣିଟ ମିଳିଛି? ୨୧ ଜନ୍ମର ଗୁଣ୍ଡାରେଣିଟ ମିଳି ଯାଇଛି । ଗୁଣ୍ଡାରେଣିଟ-କାର୍ତ୍ତ ମାୟା ଚୋରି କରିନେଇ ନାହିଁ ତ? ଯେପରି ଏଠାରେ କେହି କେହି ନିଜର ପାସ୍ ପୋରଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପତ୍ର ହଜାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ କେତେ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି! ତେବେ ତୁମର ଗୁଣ୍ଡାରେଣିଟ କାର୍ତ୍ତ ମାୟା ନେଇ ଯାଇନାହିଁ ତ? କେବେ କେବେ ଲୁଚେଇ ଦେଉଛି । ପୁଣି ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ? କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ ଯାହାକି ମାୟା ସାହସ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୪- ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇ କର -

ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରୁଛ? ଏବେ ସିଂହାସନ ମିଳିଛି, ନା ଭବିଷ୍ୟତରେ ମିଳିବ, କ'ଣ କହୁଛ? ସମସ୍ତେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିବ? (ବାବାଞ୍ଜର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ବହୁତ ବଡ଼) ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ତ ବଡ଼ ସ୍ୱାଧୀନ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଏକା ସମୟରେ କେତେ ଜଣ ବସିବେ? ସିଂହାସନ ଉପରେ ଯଦିଓ କେହିବି ବସିଥାଉ କିନ୍ତୁ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବା ରାଜ ପରିବାର ଭିତରେ ତ ଆସିବ ନା । ସିଂହାସନ ଉପରେ ଏକାଠି ତ ବସିପାରିବ ନାହିଁ! କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଜନ୍ମର ମହତ୍ତ୍ ରହିଛି । ଯିଏ ବି ଚାହିଁବ, ଯେତେ ଜଣ ଚାହିଁବ ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଆଉ କୌଣସି ସିଂହାସନ ଅଛି କି? ତାହା କ'ଣ? (ଅକାଳ ସିଂହାସନ) ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସିଂହାସନ ହେଲା - ଏହି ଭୁକ୍ତୀ । ତେଣୁ ଭୁକ୍ତୀ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ମଧୁ ଅଟ ଏବଂ ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ମଧୁ ଅଟ । ଡବଲ ସିଂହାସନ ଅଛି ନା! ଏହି ନିଶା ରହୁଛି ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଏହି ଭୁକ୍ତୀ ରୂପୀ ଅକାଳ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ । ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାର ସ୍ତ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ । ମୁଁ ସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା - ଏହି ସମ୍ପୃତି ସହଜରେ ବାବାଞ୍ଜ ଦ୍ତ ।ରା ସର୍ବପରାପତ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇଦେବ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତିନୋଟିଯାକ ସିଂହାସନର ଢ଼ଞ୍ଜନ ରହିଛି । ଢ଼ଞ୍ଜନବାନ ଆତ୍ମା ତ ଅଟ ନା! ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧୁ ଅଟ, ନା କେବଳ ଢ଼ଞ୍ଜନବାନ ଅଟ? ଯେତିକି ଢ଼ଞ୍ଜନବାନ ସେତିକି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧୁ ଅଟ, ନା ଢ଼ଞ୍ଜନୀ ଅଧିକ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ କମ୍? ଢ଼ଞ୍ଜନର ବିଷୟରେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟ । ଢ଼ଞ୍ଜନବାନ ହେବା ସହିତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧୁ ଏକା ସାଥୀରେ ଅଟ । ତେଣୁ ତିନୋଟି ଯାକ ସିଂହାସନର ସମ୍ପୃତି ସର୍ବଦା ରହିଥାଉ ।

ଏହି ଢ଼ଞ୍ଜନ ମାର୍ଗରେ ତିନିର ମହତ୍ତ୍ ରହିଛି । ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ମଧୁ ହେଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ତିନୋଟି ଯାକ କାଳକୁ ଜାଣିଛ । ନା କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଜାଣିଛ? ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି କର୍ମ କରୁଛ, ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇ କର୍ମ କରୁଛ, ନା ଏକ କାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇ କରୁଛ? ତୁମେମାନେ କ'ଣ ଅଟ - ଏକ କାଳଦର୍ଶୀ, ନା ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ? ତେବେ କାଲି କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ତାହା ଜାଣିଛ? କୁହ, ଆମେ ଜାଣିଛୁ ଯେ କାଲି ଯାହାବି ହେବ ବହୁତ ଭଲ ହେବ । ଏତିକି ତ ଜାଣିଛ ନା! ତେବେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେଲ ନା! ଯାହା ହୋଇ ଯାଇଛି, ତାହା ବି ଭଲ, ଯାହା ଏବେ ହେଉଛି ତାହା ଆହୁରି ଭଲ ଏବଂ ଯାହା ହେବାକୁ ଯାଉଛି ତାହା ବହୁତ ଭଲ! ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ତ ଅଛି ନା, ବହୁତ ଭଲ ହେବାର ଅଛି, ଖରାପ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କାହିଁକି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ? କାରଣ ଭଲରୁ ଭଲ ବାବା ମିଳି ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧୁ ଭଲରୁ ଭଲ ହେଉଛ, କର୍ମ ମଧୁ ଭଲରୁ ଭଲ କରୁଛ । ତେଣୁ ସବୁକିଛି ଭଲ ଅଟେ ନା । ନା ଟିକିଏ ଭଲ, ଟିକିଏ ଖରାପ? ଯେବେକି ଜାଣିପାରିଲ ଯେ ମୁଁ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା, ତେଣୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାର ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ, କର୍ମ ସବୁକିଛି ଭଲ ହେବ ନା! ତେଣୁ ଏହିକଥା ସର୍ବଦା ସମ୍ପୃତିରେ ରଖ ଯେ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବାବା ମିଳି ଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସର୍ବଦା କଲ୍ୟାଣ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ । ବାବାଞ୍ଜକୁ କୁହାଯାଉଛି ନା ବିଶ୍ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ହେଲ ମାଷ୍ଟର ବିଶ୍ -କଲ୍ୟାଣକାରୀ । ତେଣୁ ଯିଏ ବିଶ୍ ର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛି ତା'ର

ଅକଲ୍‌ସ୍ତ୍ରୀଣ ଆଦୌ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରଖ ଯେ ସବୁ ସମୟ, ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସବୁ ସଂକଳ୍ପ କଲ୍‌ସ୍ତ୍ରୀଣକାରୀ ଅଟେ । ସତ୍‌ଗୁଣମୟକୁ ମଧ୍ୟ ନାମ ଦିଆଯାଇଛି ‘କଲ୍‌ସ୍ତ୍ରୀଣକାରୀ ଯୁଗ’ ତେଣୁ ଅକଲ୍‌ସ୍ତ୍ରୀଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏବେ କେଉଁ କଥା ମନେ ରଖିବ? ଯାହା ସବୁ ହେଉଛି ତାହା ଭଲ ହେଉଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ଯାହା ହେବ ତାହା ଭଲରୁ ଭଲ ହେବ, ତେବେ ଏହି ସ୍ମୃତି ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିବ । ଆରହା, ସମସ୍ତେ କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ବାବାଜୀଙ୍କର ପତାକା ଉଡ଼ାଉଛ । ସମସ୍ତେ ବହୁତ ସାହସର ସହିତ ଏବଂ ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛ ଏବଂ ବଢ଼ି ଚାଲିବ ମଧ୍ୟ । ଭବିଷ୍ୟତ ତ ଦେଖାଯାଉଛି ନା । ଯଦି କେହି ପଚାରିବ ତୁମମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ କ’ଣ? ତେବେ କୁହ ଆମକୁ ନିଶ୍ଚିତ, ବହୁତ ଭଲ । ଆରହା ।

ବରଦାନ:- : - ନିଜର ମସ୍ତକରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ରେଖାକୁ ଦେଖିବା ସହିତ ସର୍ବ ଚିନ୍ତାରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ହୁଅ ।

ଚିନ୍ତାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବାର ରାଜତ୍ୱ ସବୁ ରାଜତ୍ୱ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ଯଦି କେହି ମୁକ୍ତ ଯିତ୍ତି ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବ କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତାରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବ ତେବେ ତାହା ସିଂହାସନ ହେଲା, ନା ଚିନ୍ତାର ଆସନ ହେଲା? ଭାଗ୍ୟ-ବିଧାତା ପିତା ତ ତୁମମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣି ଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ହୋଇଯାଇଛ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜ ମସ୍ତକରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ରେଖାକୁ ଦେଖୁଥାଅ - ବାଃ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଇଶ୍ଵରୀୟ ଭାଗ୍ୟ, ଯଦି ଏହି ନିଶାରେ ରହିବ ତେବେ ସବୁ ଚିନ୍ତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- : - ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆବାହନ କରି ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବା ହିଁ ପରକୃତ ସେବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***